

Uppt. av P. J. n.

Anmärkingar:

efter Krainaren

i Räfningsl. Hoda
~~Hälsönsin~~
 Ö. Göttingen

Skansen,
 Klocka

o Trull

(8 sid)

Det finnes ett berg i Bodary: Wissel-
 tafta socken i vilket trull fördomskallka
 prästfuntits. En gång där en brudbror
 för där förbi i ändamål att komma
 till Wisseltafta, passade man ike på
 att ha stäl o dysfelstråk med sig, varför
 trullen rövade bruden. Hon kom aldrig
 mera till rätta. Man sökte överallt,
 men utan att finna henne. Brudgen-
 nen blev kärar mycket nedlagen.
 En tid därefter sålde han sin gård o
 flyttade ifrån bygden, där han sedan
 dess aldrig varit sedt.

(8 sid)

Uppt. av P. Jⁿ

Anmärkingar:

efter Kainareu

i Råfringe.

Skatten.

Det finns en prästligt stor jönsida
 på Sandby kyrkogård, som är alldeles
 full med pengar. Det kom en gång
 överskattning dit under något krig,
 som rådde, och sökte taga den, men
 då man väl börjat haura på locket,
 för att på detta sätt sjönk den allt
 djupare ned i jorden. Den finns än
 nu i källaren, men ingen vågar sig
 på den, ty en stor drake håller där
 över vakt. Kommer man i närhe-
 ten av den är man dödens.

Uppt. av P. J. u.

Anmärkingar:

efter Krasinaren

i Råfringe.

Skatter.

Vid Saxalid i Håstreda församling
 en stor skatt vara försad. Dockar brukar
 ofta vara där emellan och Gerastorp.
 En gång då en person från Håstreda
 kom förbi Saxalid fick han se en hel
 mängd här uthängt till torkning. Det var
 trullen, som gjort detta. En bonde från
 trakten hade en gång varit i Köpenhamn.
 Där såg han en krigsman.

"Har du inte reda på den stora skatten
 vid Saxalid?" frågade denne, då han fått
 veta var han hörde hemma.

"Nej, svarade bonden.

"Det bör du göra; menade den andre,
 ty den är så stor att du kan lägga därav
 så mycket ändå som Malenö och hem."

Vid hemkomsten sökte han väl, men
 fann den aldrig. . . .

Uppt. av P. J. H.

Anmärkingar:

efter Krasinaren

i Råfränge.

Skatten.

Det finnes några höjder i trakten av Råfränge, som kallas Uuebockarna. En av dessa riss en hög, i vilken en Kung skall vara begravnen vid namn Uue. För en del år sedan hittades ett svärd där, som var mycket vackert och väl beklaget. Det var Kung Uues svärd. Man sökte vidare under tanke på att kungens skatten också skulle vara ned-satta i samma grav. Men en höna kom därvid fram ur denna av sådan storlek, att man icke kunde låta bli att skratta. Men skatten röjde man icke söka efter, utan torde den vara kvar i högen än i denna dag.

Uppt. av P. Jn.

Anmärkingar:

efter Krimare

i Råfnunge (Höda sockn.)

Klaka.

En kvinna i Råfnunge hade ett barn, som fått fallandesot. Hon hade under en månads tid sett folk dö, ~~och~~ förvar man togit så starka intryck, att då barnet föddes led det av en dylik svår sjukdom. Hon bad mig att besöka en klok i Småland som kallades Pysdy - Johanna för att söka bot. Det var en märklig kvinna. När jag kom dit sade hon mig precis vilken väg jag gätt. Därefter ordinerade hon att modern skulle sticka sig med en nål i ryggen så att detta blödde. Blodet skulle hon sedan låta komma genom ryggen ned i en skål vatten, ~~vad~~^{som} barnet sedan skulle dricka. Hon gjorde så och det hjälpte icke länge förän den lille var fullkomligt återställd.

Uppt. av P. Jn.

Anmärkingar:

efter Rasinaren

i Räfvinge.

Klockan.

Det förmå jag er del är sedan en
klocka, som var boende uppe vid brändlands
kanten, vid namn Anders Houvorn. En
kväll vid midtiden, då jag gick ut i skogen
blev jag betagen av verk, så att
jag knappt orkade gå hem. Sedan bröt
det hål både på benet och på halsen och
det var omöjligt att få hjälp. Jag sökte
doktorer både i Borås och Hesselholm.
Jag skrev ja till Anders Houvorn. Onda
märkligaste av allt var, att innan jag
kom dit, blev jag ännu värken. Jag
förstod sedan härav, att han skulle
hjälpa mig till hälsa.

När jag sedan kom dit och vi sutto
och samtalade, sade han helt plöts-
ligt till mig:

221 ⁷

"Du kunde ha blivit en rik man om du inte hade mist sejlet." Han antalade så att jag hade ärvit en ~~rikedom~~ plånbok, som skulle gett mig rikedom, men denna hade jag tappat mellan Rausiö och Gumbösa.

Jag kom nu ihåg, att en gång då jag bröt sten på Råfringe Sten för att döra lägga gäddesgård, bröt följ jag i de många stenrötter där renodade bort, tog i trä- och plåtstenar. Där var en kittel under, det hörde jag på storsludet. Det blev emellertid mycket urkräll, varför jag gick gå ifrån arbetet. En morgon när jag återkom var statten flyttad och mitteln med den. Annars brukade alltid de gamla tala om, att en stor stutt skulle finnas där ute i marken. Själva har jag sedan dess sökt efter den många gånger, men sedan Anders Hansson sagt att jag tappat sejlet (hyskan) har jag icke trott det vara lönlöst. Den som en gång mist denna har ingen vidare tur här i världen.